

Spm. nr. S 17

10) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Anne Grete Holmsgaard (SF):

»Vil ministeren oplyse, om den aftale, han har indgået med DUC, sikrer, at staten har mulighed for at foretage den nødvendige miljøregulering, f.eks. i form af grønne afgifter, af Nordsøen, også i lyset af den nye viden om miljøforhold, der vil ophobe sig de næste 39 år?«

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Den kombinationsordning, der er indeholdt i aftalen, skal som allerede nævnt nærmere detaljeres, og endnu en gang – jeg har svaret på det fire gange i dag – vil jeg gerne sige, at den detaljerede aftale vil blive forelagt Folketinget. Ordningen skal så vedrøre lovgivningen og andre regler, der specifikt rammer producenter af olie og gas i den danske del af Nordsøen.

Som jeg har sagt tidligere: Den her aftale vil blive forelagt Folketinget.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg er glad for, at den bliver forelagt Folketinget – det har jeg været med til at opfordre ministeren til, og jeg er glad for, at han har imødekommet den opfordring – men jeg synes, det vil være rimeligt allerede nu at få et svar på: Skal afsnit 6, altså klausulen i aftalen, forstås sådan, som man umiddelbart læser den, nemlig at man ikke kan gå ind med specifik miljøregulering på Nordsøen uden at give kompensation til A.P. Møller?

F.eks.: Det er i dag sådan, at Nordsøen er fritaget for CO₂-afgift og for SO₂-afgift på den energi, der bruges til produktionen derude og til flaring. Hvis vi herinde siger, hvilket ville være meget rimeligt: Selvfølgelig skal de betale CO₂-afgift og SO₂-afgift, bliver det så ramt af den klausul, der er her? Eller hvis vi i det øvrige nordsøsam arbejde kan se, at vi skal regulere på miljøet specifikt i Nordsøen, er det så også en situation, hvor selskabet kan komme og stå med raslebøssen og sige: Beklager, men vi skal altså have kompensation for det?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne komme tilbage, når vi har fået forhandlet og skrevet den her kombinationsklausul.

Der skal selvfølgelig være orden i miljø og sikkerhed og alt det der. Det er rigtigt, at indfører vi generelle regler, der skal forbedres, så skal de også betale derude, men det er jo bl.a. noget af det, vi er nødt til at gå ind og se på og få udspecificeret nærmere, og det vil jeg slet ikke stå og låse mig fast på her.

Det, der har været meningen med den her klausul, er, at når man nu afleverer 20 pct., når man nu giver statsdeltagelse, når man går fra et government take på 40 til 60 pct., så vil man altså have en eller anden sikkerhed for, at man ikke lige pludselig bliver rundbarberet på en eller anden kulbrintebeskatning.

Til alt det andet her siger jeg: Rolig nu, nu skal vi altså sørge for at få det her beskrevet ganske tydeligt, så det holder vand hele vejen rundt.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg tager ministerens svar som udtryk for, at han godt er klar over, at den klausul faktisk er noget giftig, som den er formuleret i øjeblikket, og det synes jeg er positivt. Det synes jeg sådan set ikke ministeren skal have skældud for. Jeg synes, det er positivt, hvis ministeren er indstillet på at gå ind og få ændret på de her ting, så ministeren ikke stiller sig selv og os og kommende Folketing i den fuldstændig håbløse situation, at vi ikke kan gå ind og lave en miljøregulering på Nordsøen uden at skulle give kompensation.

Men dog et spørgsmål også: Hvad er det, der gør, at ministeren har følt sig presset til at lave sådan en klausul, når en sådan ikke eksisterer i de norske aftaler?

Svend Auken (S):

Jeg var glad for ministerens svar, for jeg tolker det sådan, at vi får god tid til og god mulighed for at drøfte det her ordentligt igennem, inden man detaljerer afsnit 6 i aftalen i forhold til bevillingshaverne. Det synes jeg er et meget tilfredsstillende svar, men jeg vil gerne have det uddybet en lille smule.

Kl. 15.10

Det, ministeren siger, er, at denne kompensationsaftale ikke har til formål at afskære Folketinget fra dets almindelige arbejde for miljø, sikkerhed eller opretholdelse af samfundets indtægter; aftalen sigter alene på en situation, hvor man prøver at ændre på, om jeg så må sige, forudsætningerne for indgåelsen af aftalen, altså sådan at vi ikke misbruger vores politiske magt til i forhold til bevillingshaverne senere hen at komme med en ekstra regning, som gør, at